

Istentisztelet 2021. január 3-án

Nem segít rajtam Isten?

Fohász: „Boldog nép az, amely tud neked ujjongani, amely orcád világosságában járhat, Uram!” *Ámen* (Zs 89,16)

Gyülekező ének: 81,1-3 – *Örvendezzettek az erős Istennek...*

Fennálló ének: 191 – *Ez esztendőtd áldással...*

Nagyének: 285,1-5 – *Örök Isten, kinek esztendőkd nincsenek létedben...*

Lekció: Zsoltárok könyve 3. rész

1 Dávid zsoltára, abból az időből, amikor fia, Absolon elől menekült. 2 Uram, mily sok ellenségem van, mily sokan támadnak rám! 3 Sokan mondják rólam: Nem segít rajta Isten! (Szela.) 4 De te, Uram, pajzsom vagy nekem, dicsőségem, aki fölemeled fejem. 5 Hangosan kiáltok az Úrhoz, és ő meghallgat szent hegyén. (Szela.) 6 Lefekszem, alszom és fölébredek, mert az Úr támogat engem. 7 Nem félek a sok ezernyi néptől, amely körülvett engem. 8 Állj mellém, Uram, szabadíts meg, Istenem! Hiszen te vered arcul minden ellenségemet, kitördeled a bűnösök fogait! 9 Az Úrtól jön a szabadítás. Legyen áldásod népeden! (Szela.)

Imádkozzunk:

Menyei Édesatyánk, hálaadással szeretnénk elcsendesedni színed előtt, hogy megköszönjük az új esztendőtd, s benne kegyelmed megnyilvánulását. Megvalljuk azonban, hogy tele van a szívünk félelemmel, aggodalommal és bizonytalansággal; hiszen nem találkozhatunk, nem kereshetjük fel egymást, az istentiszteleti alkalmaktól is meg vagyunk fosztva, és nem tudjuk, mi jön még? Nehezen viseljük ezt. De köszönjük, hogy előtted nincs akadály, hogy kapcsolatba kerülj velünk, hogy igéddel megszólíts és táplálj, vezess. Olyan jó, hogy Téged nem lehet karanténba zárni, Rád nem vonatkozik a kijárási tilalom! Segíts mostani körülményeink között is figyelni az ígére, s belőle bátorítást, erőt, üzenetet meríteni, hogy még a nehézségeket is javunkra tudod fordítani. Hadd lehessen ez az év a Te kegyelmed, áldásod különös esztendeje a számunkra, jussunk előbbre, mélyebbre a hitben, szeretetben, szent életben. Igében ajándékozz meg azért minket most is önmagaddal. *Ámen*

Igehirdetés előtti ének: 285,6 – *Kegyelmed s áldásod újítsad Te szent egyházadon...*

Textus: „Sokan mondják rólam: Nem segít rajta Isten! (Szela.)” (Zs 3,3)

Kedves Testvéreim,

az új év első vasárnapján az Újév jegyében figyelhetünk az ígére, hiszen többeknek talán ez jelenti az első ideai istentiszteletet. Harmadikán a harmadik zsoltárt olvastuk, ennek üzeneteire figyeljünk most. Hiszen ez egy imádság, amely egyfajta minta és bátorítás is lehet a számunkra az imádkozásra nézve.

„Dávid zsoltára, abból az időből, amikor fia, Absolon elől menekült.“ Sokatmondó felirat ez, hiszen közelebb hozza azt a konkrét élethelyzetet, amelyben Dávid volt. És bizony, az új évben ránk is vár sok ismeretlen, meg feltételezhető gond, nehézség, sokféle állapot, amelyekben nem mindegy, hogy tudunk-e imádkozni és így bizalommal Isten kezébe helyezni dolgainkat. Legyen segítségünkre tehát a hívő helytállásban Dávid példája. A 3. zsoltár **első üzenete** mindjárt ebből a megjelölésből adódik, hiszen azt mondja el, hogy lehet, sőt jó olyankor, olyankor is **imádkozni**, amikor tele vagyunk nehézségekkel. Azért hadd bátorítson és emlékeztessen minket ez az üzenet az imádkozásra, mert ez a **legjobb fegyver**, amellyel harcolhatunk, és mindig „kéznél“ van.

Dávid a fia elől menekül, aki fellázadt és összeesküvést szított ellene. Nem gyávaság ez a menekülés, hanem a további vérontás elkerülését szolgálja. Dávid pedig megadással viseli ezt az élethelyzetet és alázattal úgy Isten, mint az emberek előtt. Menekül Jeruzsálemből, de nem menekül Isten elől, hanem inkább mondhatjuk, hogy **odamenekül Hozzá**. Neki vallja meg nyomorúságos állapotát, lelki vergődését és Őt hívja segítségül.

Sosem tudjuk, mi vár ránk, mivel kell megküzdenünk az előttünk levő évben. Most talán fokozottan igaz ez, hogy **nem tudjuk**, mit rejt az ismeretlen jövő. De **azt tudjuk**, hogy Isten kezében van, és ha Ő nem ismeretlen a számunkra, akkor Benne békességet, Nála oltalmat találhatunk félelmeink között is. Meneküljünk azért mindig Őhöz. Ez lehet igénk **második üzenete**.

„Sokan mondják rólam: Nem segít rajta Isten! (Szela.)“ Úgy sejthetjük, hogy Dávid talán övéi körében sem talált teljes megértésre és egyetértésre, hogy sokan lemondtak már róla és nem látták reálisnak Isten segítségét. A ilyen beszéd mindig nagyon lehangoló és elkésztő tud lenni. Különösen, amikor az ember biztatást és bátorítást várna. Jobb ilyenkor nem az efféle beszédekre figyelni, nem arra, hogy ki mit mond vagy gondol rólunk. Mert van egy „de“, és ezt Dávid ismeri: „*De te, Uram, pajzsom vagy nekem, dicsőségem, aki fölemeled fejem.*“

Ez a „de“ a **harmadik üzenetünk**, el ne felejtjük, hogy ha Urunk az élő Isten, akkor ez a **„de“ igaz**, és nem enged kibillenni az egyensúlyunkból. **Pajzs** az Isten, védelem. Sőt, amikor dicsőségről beszél Dávid, akkor megemlékezik arról, hogy őt Isten kente fel királlyá és állította dicsősége szolgálatába, ez a helyzet azt a dicsőséget nem vonta meg tőle. A „*fölemeled fejem*“-ben pedig olyan jó felismerni, hogy ott, ahol az ember nem képes, ott Isten **segít** gyermekének, hogy föltekinthessen Rá és visszakerüljön abba a testi-lelki állapotba, amiben volt.

„*Hangosan kiáltok az Úrhoz, és ő meghallgat szent hegyén.* (Szela.)“ **Negyedik üzenetünk** azt a bátorítást tartalmazza, hogy **merjünk** hangosan is kiáltani. Dávid helyzetében ezt azt jelenti, hogy ezt mások is hallják. Nem szégyelli – miért is kellene? –, nem titkolja, hogy Istenhez kiált és az Ő segítségét várja. Vállalja ezt mások előtt. És a **hitvallás mindig megerősíti** az embert. Bizonyossága van a meghallgatásra nézve.

„Lefekszem, alszom és fölébredek, mert az Úr támogat engem.“ **Ötödik üzenetünk** Istennek azt a **békességét** mutatja be, amely minden emberi értelmet felülhalad: Lefekszik üldöztetve, életveszélyben. **Mer** lefeküdni, mert Isten védelme alatt biztonságban érzi magát. **Sőt**, el is alszik. Mert még csak lefekszik az ember, ha egyszer fáradt és kimerült, de a félelem, bizonytalanság miatt rendszerint elalvásról szó sincs, éberem kell vigyázni, résen lenni, meg aztán az átélt dolgok is ott járnak az ember fejében és nem hagyják elaludni. De Dávidnak nincs ilyen gondja, sem az elalvással, sem a felébredéssel, merthogy **bizonyos** abban is, hogy fel is fog ébredni. Nem azért, mert „fejben jól felkészült“ – ahogyan a sportolók mondják, hogy minden fejben dől el, de ez nem valami „pszichotréning“ eredménye. Hanem mert az Istenbe vetett bizalomból fakad.

Ezért mondja azt is, hogy „*Nem félek a sok ezernyi néptől, amely körülvevett engem.*“ **Hatodik üzenetünk** itt van, abban a felismerésben, hogy az **isteni matematika** más, mint az emberi számítás, arányok összehasonlítása... Ő egyedül többet ér s ér el, mint sok ezernyi nép, aki ellenséges Dáviddal szemben. Jó lenne megtanulnunk, hogy ne a számokat nézzük, és ne csak emberi módon számoljunk. Hanem **számoljunk Istennel** és az Ő hatalmával.

„*Állj mellém, Uram, szabadíts meg, Istenem! Hiszen te vered arcul minden ellenségemet, kitördeled a bűnösök fogait!*“ Hangzik újra a **kiáltás a szabadításért**. Mert az Úrnál van, vagy ahogyan Jónás mondja, az Úré a szabadítás. Nem valami kegyetlen büntetésre, bosszúra kell itt gondolnunk. Egyszerűen csak arra, hogy szorultságában Dávid úgy érzi magát, mint érezheti a **zsákmány** az őt tartó ragadozó állkapcsa és fogai között, ahonnan **nem tud** a maga erejéből kiszabadulni. Istennek azonban van hozzá hatalma.

Így jutunk el a **hetedik üzenetig**, amelyben **vallást tesz** a szabadító Istenről és **áldást kér** népére. A „szabadíts meg“ után jön Dávid hitvallása békességgel: „*Az Úrtól jön a szabadítás. Legyen áldásod népeden! (Szela.)*“ És újra a **király** szólal meg, aki komolyan veszi felelősségét a rábizott nép iránt. Mert maga is **áldásul** éli meg a nyomorúságot, **áldásként** akarja látni azt népe életén is.

Végül az új évre nézve foglaljunk össze még **két** gondolatot. Az **egyik**: Ebben a rövid zsoltárban háromszor fordult elő a „**Szela**“. A szó, amellyel sokszor nem tudunk mit kezdeni, van, ahol zárójelbe teszik, vagy gondolatjel közé, olvasás közben meg átugorják... Pedig számunkra is van üzenete. Igaz, mondhatnánk, hogy zenei jel, a zsoltárénekléshez volt szükséges. Szünetjel ez, amely a kottairás világába utal minket, azt jelölve, hogy szünetet kell tartani, egy pillanatra csendben kell maradni. De mennyire így igaz ez az életünk mindennapjaira is! Fontos a Szela, a csend, a szünet, a megállás, figyelés, összpontosítás, lecsendesedés.

A **másik** gondolat a legfontosabb, visszavezet a felolvasott alapigéhez. Ha az egészből semmit sem jegyeztük volna meg, ezt ne felejtjük el: „*Sokan mondják rólam: Nem segít rajta Isten! (Szela.)*“ Lehet, hogy gondolnak, mondanak rólunk is sokfélét, szembe vagy hát mögött. A „**nem segít rajta Isten**“ azt jelenti, hogy az illető az

Istennek nem fontos, nem érték, nem számít. Ez nagyon **lehangoló** kijelentés. Még lehangolóbb, amikor ezt valaki saját magáról állítja. A **kísértő**, a mi ellenségünk, az ördög, ezt nagyon jól ki tudja használni. **Pedig ez nem igaz!**

Lehet, hogy a magunk szemében ilyen eldobni valónak tűnünk, de Isten számára nem vagyunk eldobni valók. Nem mintha önmagunkban valami értéket képviselnénk, hanem mert **Neki úgy tetszett**, hogy könyörüljön rajtunk és felemeljen a porból. Hiszen a **legdrágább árat** fizette értünk! Az **Ő** megszülött Fiát adta a golgotai keresztre a megváltásunkért. Hogyne lennénk **értékesek** az **Ő** szemében! Erről szólt a karácsonyi üzenet is. Megváltót, **üdvözítőt adott** nekünk az Isten. **Ő**höz ragaszkodjunk és ahhoz, amit az **Ő** szeretete gondol rólunk és tett értünk. **Így bízzuk Rá magunkat, kövessük Őt és járjunk vele.** Áldó és oltalmazó szeretete öleljen körül minket ebben az új évben is. *Ámen*

Imádkozzunk:

Áldott légy, mennyei Urunk, hogy imádságban megszólíthatunk, sőt, bátran odamenekülhetünk Hozzád, mert minden veszéllyel, kísértéssel, támadással szemben az a „de” vagy a számunkra, aki megnyugtat, helyre tesz, megszabadít. Áldunk a Benned nyerhető békességért, azért a mennyei matematikáért, amely a láthatókról sokkal magasabbra emeli a tekintetünket. És köszönjük a „szela” üzenetét, mert sokszor arra figyelünk, amit mások mondanak, gondolnak rólunk.

Úr Jézus Krisztus, bizony egyedül csak az a fontos, hogy *a mi már vesztére tért lelkünkért alászállottál* (323.dics.4.v.), hogy megváltás és megszabadítás minket. Köszönjük, hogy ennyire értékesek lehetünk a szemedben és a golgotai kereszttel a biztosíték arra nézve, hogy soha nem kell kételkednünk Benned. De add, hogy mi is hűségesek maradjunk Hozzád.

Alázattal hozzuk eléd a mostani helyzetet, könyörülj rajtunk. Különösen is a betegekben, szenvedőkben, gyászolókon, veszteségeket hordozókon. Erősítsd meg a kórházakban, intézményekben vagy otthon is elszigetelt embereket, időseket, betegeket, légy mellettük. Segítsd az egészségügyi dolgozók munkáját és oltalmazd őket, légy a családokkal, gyermekekkel, iskolásokkal, pedagógusokkal. Könyörülj azokon, akik elvesztették a munkájukat, anyagilag tönkrementek, kétségbeesve keresnek segítséget. És akikre felelősséget bízál, azokat tartsd erősen, hogy nem éljenek vissza hatalmukkal, és bölcs döntéseket hozzanak, példaként tartsanak be maguk is. Minden gyermekednek adj bölcs és hálás szívet, együttérzést és imádkozó lelkületet, hogy szereteted, békességed, irgalmad bizonyosságtevői lehessünk. Így helyezzük kezédbe kezünket, és kérjük, vezess minket végig, szívünket tedd örömben, bánatban csöndessé. *Ámen*

Mi Atyánk...

Áldás...

Záróének: 462 – *Csak vezess, Uram, végig, és fogd kezem...*